

plaça major

JOSEP M. LOSTE

Llei, normalitat i l'esperit democràtic

Sembla que s'ha tornat a engegar una ofensiva, dogmàtica i irracional, contra la llengua catalana (el seu ús i la seva normalització) per part dels diversos sectors nacionalistes espanyols, molt radicalitzats, els quals pretenen que el català esdevingui una llengua morta a l'estil del llatí. De tota manera, depèn de nosaltres —de tots els ciutadans de Catalunya—, en els diferents àmbits, exigir el respecte que cal per a la llengua pròpia de Catalunya. És a dir, el compliment dels drets lingüístics, entesos com a drets fonamentals, depèn de cadascú de nosaltres.

Aquesta campanya contra la llengua pròpia de Catalunya s'està convertint en una autèntica violació dels drets lingüístics dels catalanoparlants. Un exemple d'això el tenim en la reacció del Consell General del Poder Judicial (màxim òrgan de control i disciplina dels jutges i teòricament independent del poder polític), que va donar per tancat un cas en què un testimoni d'un judici, a Barcelona, no va poder declarar en català. Davant d'aquesta discriminació fla-

“ Depèn de nosaltres exigir el respecte que cal per a la llengua pròpia

grant, des de la societat civil cal demanar-se, per sentit comú: que potser a casa nostra no existeixen els intèrprets i els traductors? El més greu de tot és que aquesta decisió injusta, de clara vulneració dels drets lingüístics, entraria en conflicte amb cinc normatives bàsiques que emparen, protegeixen, explícitament, l'ús del català, tant en l'ordre jurídic com econòmic, polític o social. Són les següents:

1. La Constitució Espanyola, en els articles 3.2 i 3.3.
2. La Llei Orgànica del Poder Judicial, en l'article 231.5.
3. L'Estatut de Catalunya de 2006, en els articles 6.1, 6.2 i 33.2.
4. La Llei de Política Lingüística 1/1998, en l'article 13.
5. La Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries (ratificada per l'Estat espanyol el 2 de febrer de 2001), en l'article 9.

En definitiva, els catalans, la ciutadania de Catalunya, amb tota la normalitat del món i amb la força de la legitimitat democràtica, ha d'exigir a l'Estat espanyol una cosa tan senzilla com és el respecte a la llei; malgrat que, alguns, cada dia ens mortifiquin amb dogmatismes preconstitucionals molt tronats. De fet, el problema de debò rau en la manca de voluntat política per entendre i assumir, amb normalitat i esperit democràtic, la realitat plurilingüe i plurinacional de l'Estat espanyol, tal com existeix a les autèntiques, a les avançades democràcies lingüístiques de Suïssa, Bèlgica, Finlàndia o el Canadà.

l'entrevista | JOAN VENTURA**«Canópolis és una experiència positiva per als nens i els adults»**

Estan junts des del 1991. Van venir des de Londres per muntar un negoci d'hostaleria, però en el procés de fer-ho la Gemma va començar a recollir gossos del carrer a Gavà Platja. L'any 1998 va néixer Canópolis, la ciutat dels gossos. La Gemma és l'ànima de Canópolis, i moltes de les respostes estan complementades amb les seves intervencions.

—«Vam buscar un lloc on tenir-los i totes les protectores que vam veure no ens van agradar, tenien poc mitjans i faltava alguna cosa més. Gràcies a una herència familiar ens hi vam poder dedicar i vam trobar un espai en ple Parc Natural del Garraf, que és un balcó sobre el Mediterrani.»

—**En quina situació es trobava la finca?**

—«A començaments dels setanta, un empresari volia crear-hi un macronegoci de gossos, però la cosa no va anar bé i es va abandonar. Nosaltres ho vam comprar i ara tenim 3,5 hectàrees on els animals poden campar en llibertat i amb una infraestructura mòdica, que combina la filosofia de protecció més avançada, cuidant els animals i amb possibilitat d'interacció entre els animals i els humans. A més, cada dia cuinem el que mengem, i els hi posem all, oli d'oliva, romaní...»

—**Es pot visitar fàcilment?**

—«Sí, és un punt de trobada. Vénen nens de casals, de colònies, i és una experiència molt bonica. Aconseguim educar i crear coneixences que arriben al cor. És una experiència positiva per educar els nens i els adults.»

—**Com els va econòmicament?**

—«No és un èxit econòmic. Un 15% es paga entre els socis i els padrins, i la resta, de moment, ho aportem nosaltres. Això no és sostenible i busquem més suports; estem preparant el projecte Humanimal, que presentarem a fundacions privades per cercar fons.»

—**La fundació la creen per protegir els animals i la naturalesa?**

—«Estem al mig del Parc Natural del Garraf, al terme municipal de Sitges, en una situació alegal. Coneixem la gent del parc i ens coneixen. Som una reserva de flora i de fauna molt important. També col·laborem amb la Fundació Adena WWF.»

—**Com es fomenta l'educació dels nens perquè respectin els animals?**

—«Al centre i nord d'Europa hi ha més consciència i no s'abandonen els animals. És un treball que s'ha d'anar fent, posant-hi feina i evolucionant. És un treball lent, qüestió de temps.»

—**I a Catalunya, com estem?**

—«S'ha avançat molt. El gos ja no és un animal de treball, és un animal de companyia. La gent ja no abandona tant, i si no els poden tenir busquen una alternativa que no sigui el carrer. El pas següent és educar la gent que vol tenir animals a casa.»

—**El que em sorprèn és que als animals els apliquen tècniques com**

Clemens Schlettwein

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ TRIFOLIUM

Clemens, suís, i la seva dona, Gemma Knowles, angloespanyola, van crear el 1998 la Fundació Trifolium, que té un «santuari» per a animals abandonats al Parc Natural del Garraf. Gossos, gats i porcs senglars viuen en llibertat a Canópolis i mengen aliments naturals.

l'acupuntura, les flors de Bach o el Reiki (imposició de mans).

—«Durant cinc anys la Gemma ha fet l'únic curs d'acupuntura per a animals a Catalunya. És pioner i alguns veterinaris comencen a entrar-hi. En altres països està molt desenvolupat.»

—**Però tot això no és un xic esotèric?**

—«Intentem fer un camp d'investigació, sense perills. Si hi ha alguna cosa nova i no agressiva, ho provem. La imposició de mans no és agressiva i acaronar sempre és positiu. Estem oberts a noves propostes, intentem obrir la nostra ment, i si es fa amb amor i bona intenció, és fantàstic!»

—**Per organitzar els seus pensaments i compartir les seves visions, vostè també ha escrit llibres?**

Foto: JOAN VENTURA.

Són una parella atípica que viuen en un mas a Llagostera (Gironès) amb sis gossos recollits, quatre cavalls, gallines... Clemens ha escrit la trilogia *Una creació*, *Les aventures de Landan*, aquests dos darrers per prendre consciència del món animal. I ara prepara un joc de taula, *Evolution*

—«Sí. Em trobava en un estat d'ansietat, pensant molt, i d'un dia per l'altre vaig entrar en un estat de pau, amor, tranquil·litat i harmonia que em va canviar la vida. Però no sabia expressar-ho, i els amics i la família em van dir que ho escrivís.»

—**Va ser com una il·luminació?**

—«En deu dies vaig escriure la primera part d'*Una creació*. És la meua història expressada en una trama de ficció. La segona i la tercera part són somnis que evolucionen a partir d'aquesta experiència.»

—**Ha tingut èxit?**

—«A mi m'encanta crear i escriure, però vendre'ls i promocionar-los no és el meu interès. Els vaig presentar a Barcelona i ara, el dia 27, ho faré a La Natura, a Llagostera.»